

15, והוא מנהל משאומתן על רכישת 250 מטוסי אפ-16.

יחידה מואת, יש ברשותו מיספר מספיק של טייסים עבור כל כליהטיים שלו וי ציוותימילואים עבור הטנקים, בעוד ש- הצבאות הערביים - ובמיוחד הצבא ה- סורי - אינם מסוגלים לאיש את כל ה- ציוד שברשותם.

במיספרים מוחלטים נראה, כי הסך-הכל הוא עדיין בהחלט טובה הערבים (כפי שהיה תמיד). למצויים, סוריה וירדן יש כ-4,500 טנקים - לעומת ה-2,700 של ישראל - וכמעט 1,000 מטוסי-קרב ל- עומת 550 של ישראל. אך במנחים של הגדרתה המסורתית של ישראל בדבר יכור לת ביחס לציד, לערבים יש יתרון של לא יותר משלושה-לאחד, ומצבה לטווח קצר נראה בטוח למדי. ואכן, כרגע אין לשלוש מדינות-העימות גסייחד יתרון של יותר משניים-לאחד.

על-פי כל קנייהמירה המקובלים, המור- חלים בדרכי-כלל על המצב הצבאי ב- מיוחדת-היתרון, אין כרגע בידי מדינות ערב על אופציה צבאית אפסרית, אולם, אם אין בממצא כל איום צבאי רציני על ישראל, האם פירוש הדבר שהסיכויים להשיג ויתורים מספקים מצד ממשלת ישראל, ומורת הסדר-שלום, יורדים גם הם לאפס?

ההיפך הוא הנכון. במנחים של הר- סוליטיקה הפנימית בישראל, הרי כשה- איום הצבאי הערבי הופך קלוש - רק או הופך הדיון על ויתורים מתקבל על הדעת. ההלם של 1973 היה חיוני כדי לנער את הישראלים משלוותם הקפואה. היחידה היחסית בעוצמתם של הכוחות הערביים בגבול ישראל מאז 1973 היתה - באורח פאראדוקסלי - תנאי לשיחות- שלום רציניות.

איורים מוסווים ברקע

הייב, במובן, התקיים איום צבאי רציני ברקע המרוחק, שאם-לא-כן לא יהיה לישראל כל מניע לנהל מו"מ. אך גם זה חלק מן המצב הנוכחי, וחשי- בותו גדלה עוד יותר מאחר שהוא יכול להפוך מרכיב משמעותי רק אם ייכשל ה- משאומתן לשלום, שכן הניתוח שנעשה לעיל, לגבי עוצמתן של המדינות הער- ביות, אצל הצבא בחשבון אותן המדינות הערביות השרויות כרגע בסיכסוך עם מדינות-העימות על אותו דבר בדיוק: מו"מ עם ישראל.

אם ייכשלו שיחות-השלום, צריך יהיה להביא בחשבון גם את צבאן של עיראק ולוב. לא מייד, אולי - חזית צבאית ערבית מאוהדת תצטרך אפילו להתקין עד להפלתם של המישטרים הנוכחיים שר- חרייה-השלום על-ידי תומכיהם המאוכזרים, אף שאין הכרח בכך - אך בוודאי תוך שנתיים-שלוש. באותה עת יגדל גם כוחה הצבאי של ערביה-הסודית במידה שתאפשר התחשבות בו כבמרכיב ממשי.

בשנת 1979 יחזיקו כוחות לוב, עיראק וערביה-הסודית כ-3,000 טנקים בינוניים חדשים ו-750 מטוסי-קרב - במילים אחרות, גידול סטנציאלי של כ-70% בע- עוצמתם של הצבאות הגובלים בישראל, במידה שהתנאים הפוליטיים יכשרו לכך. יחידה מואת, אפסרי בהחלט שבתוך שנים אחדות יהפוך מעמדה של סוריה ללבנון יתרון, לעומת החיסרון שהוא מהווה כרגע. אף שהשיקול הגרעיני וחדרתן של מדי- צמות-העל, המספקות את כליהטיים הקני- וונצינאלים לשני הצדדים, עדיין ימנע מראש כל ניצחון ערבי מכריע, הנה אפסרי יהיה באותה עת ליצור שוב אותו מצב צבאי שעלה לישראל בשנת 1973 במחיר כה גבוה.

המציאות הצבאית העומדת ביסוד המא- מצים הנוכחיים להשגת הסדר-שלום ניתנת לסיכום כך: כרגע אין קיימת אופציה לפעולה צבאית מיידית מצד מדינות-ה- עימות, ועבודה זו עומדת לזכות תהליך המשאומתן. שאם-לא-כן, הישראלים היו חרדים מכדי לגשת למו"מ בכלל. אולם, אם ייכשל המו"מ, ניתן יהיה להעמיד לפני ישראל אתגר צבאי ממשי תוך זמן קצר - עובדה שעודד אותה להסכים ל- ויתורים כבר עכשיו.

אחדים ממפקדי הצבא בישראל (גם אחדים מן הפוליטיקאים שלה) רואים מצב זה כביור. בחודש ינואר השנה אמר ה- רמטכ"ל, מרדכי גור, בעת ניתוחו של מצבה הצבאי של ישראל, כי הוא יכול להיות סמוך ובטוח ביחס להצלחתה של ישראל. "עד תחילת שנת 1978, אבל אחרי תאריך זה עלולה להתעורר בעייה, כיוון שאו יתחיל להגיע הנשק שהערבים מזמינים כעת."

מאות כלבים וחתולים מתו מזות מיסתורי מאכילת בשר מורעל

יום הרמתת לחובבי החיות

ה היה מוות אכזרי. מאות כל- בים וחתולים בתל-אביב נתקפו ל- פתע, בשבוע האחרון, עוויתות-כאב, כשר- לו על כפותיהם ומתו תוך ייסורים נור- ואים. לא היתה זו מחלת הכלבת, גם לא פקחים שירו בבעלי-החיים או פיזרו רעל שגרם למות המזון. חיות-השעשועים ה- אמללות מתו מהרעלה חמורה, שסימניה דומים לאלה של הרעלת-סטרניגין. כך מת גם גורו, תתול-האנגורה השחור וה- מיוחד במינו של טלי מרין מגיבעתיים. "זה היה נורא, לראות אותו בגיסיתו,"

היו אצלי בפנסיון כלבים אחדים, מספרת נרדה בעצב, "וביום רביעי שעבר מתו שניים מהם, תוך עוויתות וכאבים אינמים. טילפנתי מייד לוותרניר כדי ל- היוועץ בו, והוא סיפר לי שבאותו רגע ממש יושבים אצלו שני בעלי-כלבים, המכבים את כלביהם שמתו בדיוק באותו אופן. זה כבר ניראה לי חשוד."

חזרתי במהירות לכלבים שלי, ושמתו לב שהכלבים שלא אכלו מהמזון שנתתי להם נשארו בחיים, והאחרים, שאכלו, מתו מייד. עכשיו היה כבר ברור לי ש- מקור הבעייה הוא המזון, והתחלתי לפעול. נקרה הודיעה מייד למכון-הווטרנירי על חשד ההרעלה, ואכן, עוד באותו יום הגיעה למכון גווייטה של כלברוועים גר- מני, שהיה שייך לאריה הרשקוביץ מ- מושב גנות. גופת הכלב נותחה, ובשרו הועבר לבדיקה. כן נבדקו גם גופותיהם של כלבים וחתולים נוספים, שהגיעו למ- כון הווטרנירי בזרם גובר והולך. רק מאו- חר יותר החלו מדעני המכון לבדוק גם את דוגמות המזון החשוד, שהובא אלי- הם על-ידי נרדה.

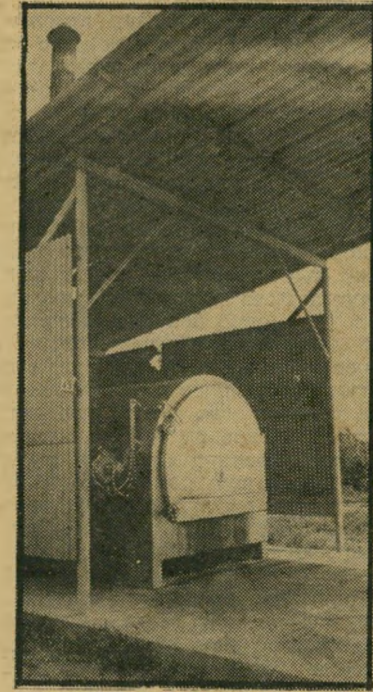
האם היתה חבלה מכוונת?

ב-ימים התקשרה נרדה גם לספק המזון החשוד, וליצרנו. הספק עבר מייד בין לקוחותיו, ובקיש להפסיק את מכירת הבשר. היצרן, יששכר זלצר, בעל מפעל של מזון לבעלי-חיים, לא האמין תחילה שהמזון שלו הוא הגורם למגיפה, ולא מיהר לפעול. אולם בעלי-החיים הוסי- פו למות ללא-הרף, והיום מעריכים וטרי- נרים את מיספר הקורבנות שנפלו השבוע בתל-אביב ב-300 כלבים וחתולים.

רק ביום החמישי האחרון, שבוע אחרי שהמוות המיסתורי החל משתולל, הפסיק זלצר את הייצור ועצר את שיווק הסחורה. "אני המום," אמר, "מעולם לא קרה לי מיקרה כזה, ואני חושב שזו חבלה מכוונ- נת שנועדה לפגוע בשם הטוב שרכשתי בין לקוחותי, ביניהם גם מוסדות-ציבור. פניתי למישטרה, והם כבר חוקרים בענ- יין הזה וימצאו את האחראי לחבלה."

מגיפת המוות המיסתורי השפעה מספר בעלות, שהראשונה ביניהן נתגלתה במכון הווטרנירי שבבית-דגון. יומיים אחרי ש- נתקבלו הודעותיה הבהולות של נרדה פויירברג, עדיין לא הסתיימה בדיקת מידגמיה-המזון וחלקיה-הגופות. אנשי המע- בדה מנסים אומנם לברר את סוג הרעל שגרם להרעלה ההמונית של בעלי-החיים, אך זוהי, בינתיים, הפעולה היחידה שמצ- או לנכון לעשות. מנהל המכון-הווטרנירי, הד"ר ארנון שימשוני, לא ידע כלל שקיימת בעייה של

ה היה מוות אכזרי. מאות כל- בים וחתולים בתל-אביב נתקפו ל- פתע, בשבוע האחרון, עוויתות-כאב, כשר- לו על כפותיהם ומתו תוך ייסורים נור- ואים. לא היתה זו מחלת הכלבת, גם לא פקחים שירו בבעלי-החיים או פיזרו רעל שגרם למות המזון. חיות-השעשועים ה- אמללות מתו מהרעלה חמורה, שסימניה דומים לאלה של הרעלת-סטרניגין. כך מת גם גורו, תתול-האנגורה השחור וה- מיוחד במינו של טלי מרין מגיבעתיים. "זה היה נורא, לראות אותו בגיסיתו,"

סוף הדרך

זוהו הכיבוש ב- מכון-הווטרנירי שבבית-דגון, שבו שורפים את גוויות הכלבים והחתולים המובאים למכון.

סיפרה טלי האבלה, "עמדת שעתים ליד הטלפון וגיסיתי להשיג וטרינר, ללא הצ- לחת. פשוט חייגתי ובכיתי. יחד עם ה- לדים שהחזיקו את החתול המתפתל מ- הריצפה. כשחזרו הווטרנירים סוף-סוף מ- הפסקת-הצההיים שלהם, היה כבר מאוחר מדי. החתול מת, אחרי ייסורים נוראים. הייתי קשורה לחתול הזה ממש באהבה אנושית, שרק אותבי חיות מבינים אותה. קניתי אותו ב-400 דולר, בטויל שערכתי באירופה. אחרי שקניתי אותו נאלצתי לחזור ארצה, כי נזמר לי הכסף."

סיבת המוות: המזון

ה חתול ש- טרי מת ביום הרביעי הראשון, כבר שבוע קודם-לכן הגיעו אל וטרינר תל-אביב שלושה כלבים אחרים. שמתו בדיוק באותו אופן. "אחרי הכלב השלישי, התעורר אצלי חשד שמדובר פה בהרעלת-סטרניגין," סיפר הרופא השבוע. "ביקשתי מבעל הכלב שמת להעביר את המזון שנתן לו ואת גוויית הכלב למכון הווטרנירי בבית-דגון. לצערי הוא לא עשה זאת, והמגיפה נמשכה." הוא לא היה הווטרנר היחיד שראה

הניצולים

הכלבים שהיו בפנ- סיון של נרדה ולא אכלו מן הבשר המורעל, ניצלו (עם נרדה בתמונה). האחרים, שאכלו, הורעלו ומתו.

הרעלה כה חמורה, עד לשיחתו עם צוות העולם הזה. איש במכון הווטרנירי לא הע- לה בדעתו את האפשרות של פנייה ל- ציבור ופירסום אזהרה בכלי-התקשורת. למרות שמדובר, במיקרה זה, בבעלי- חיים שמתו מהרעלה המונית, מסתבר ש- המכון הווטרנירי אינו ערוך בגמישות מספקת לקדם תופעה מסוג זה. בעייה נור- ספת, חמורה לא פחות, שראשי המכון כנראה לא העלו בדעתם, היא האפשרות שהרעל הקטלני יפגע גם באדם מבוגר או בילד, כתוצאה ממגע עם בעלי-החיים הר- מורעל או עם מזונו.

אולם, בניגוד למכון הווטרנירי, היו אנ- רחים שניסו לתת את הפירסום הנאות. טלי מרין, בעלת תתול-האנגורה שהורעל מספר: "פניתי לעיתונאים ידידים, ובי- קשתי שיתנו פירסום מירבי לבעייה, כי היה חשש שגם ילדים ייפגעו. קשה אולי לדמיין, אבל במקרים כאלה פרטיים ב- איור תל-אביב היתה מאוחדת כמות של כרבע-טון (250 קילוגרם!) בשר מורעל, שכל הטועם ממנו לא יינצל. רק נס הוא שילדים לא נפגעו. אבל במקום לתת פיר- סום למניין ולמנוע שיברו-לב ממאות אוהבי ובעלי חיות, הופיעו בעיתונים וב- רדיו כל מיני ידיעות טיפשויות של האחד באפרייל."

מה מכילים הפגרים?

רדה פויירברג הצליחה יותר. היא דרשה מכמה וטרינרים שיפנו ל- שידורי-ישראל וירדשו פירסום הודעת אזהרה. "ניתנה אומנם הודעה קצרה ביום הרביעי שעבר," היא מספרת, "אבל זה לא עזר והחיות המשיכו להתפגר. הח- לטתי שצריך לעשות משהו יותר רציני, והלכתי בערביה-הג לתלונן במישטרה. השוטרים לעגו לי, ואמרו לי לעשות יל- דים במקום להתעסק עם חיות, ושכלל, הם מתעסקים עם אנשים ולא עם בעלי- חיים. רק כשהצלחתי לשכנע אותם שיש כאן גם סכנה לחיי-אדם, הם הסכימו לקבל את התלונה."

לגבי טיב המזון המסופק בארץ כי מאכל לבעלי-חיים, אין לוותרנירים אש- ליות. סיפר אחד מהם: "את הבשר הזה משיגים בעלי-המפעלים מלולים של מו- שבנים וקיבוצים. אלה הם עופות שמתו מסיבות לא-ברורות. איש אינו יודע מה מכילים הפגרים, שמשמשים אחר-כך כמזון לבעלי-חיים." ד"ר אגד, מדען במכון הווטרנירי, מו- סיף: "אני לא מבין איך המפעלים האלה מעוגנים בחוק, ואין מתבצע הפיקוח על המזון שהם מייצרים. בפיקוח נורה, אסור שיקרו דברים כאלה. מה שקרה הפעם, צריך להדריג נורה אדומה לגבי כל הגו- שא של מזון לבעלי-חיים והפיקוח עליו."